

Jeg vil ogsaa gerne pege paa § 41 i Lov af 21. April 1891, som giver en Kommune Ret til at idømme saadanne Personer Tvangsarbejde, som viser Modvillie mod at søge Beskæftigelse. Denne Paragraf har det ikke været muligt at anvende i Sønderjylland — det er vel blevet gjort i nogle Tilfælde, men det har været i Modstrid med vor Lovgivning, der har i Virkeligheden ingen Hjemmel været derfor.

Om Lovforslagets § 2 vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Der nævnes her en Række Paragraffer, som ikke kommer i Betragtning, fordi de ikke har Gyldighed i det øvrige Kongerige, saaledes § 23, 1ste Stykke, 2det og 4de Punktum. Men det er godt, at man gennem dette Lovforslag faar Oplysning om, at de i Henhold til Fredstraktaten af 30. Oktober 1864 givne Regler, hvorefter Personer, som er født i de sønderjydske Landsdele før den nævnte Dato, skulde betragtes som havende dansk Indfødsret og derfor efter Omstændighederne har Krav paa Forsørgelse, ikke kan opretholdes. Denne Bestemmelse har ikke saa faa Personer paaberaabt sig, idet de har gjort gældende, at da de var født i de sønderjydske Landsdele før 1864, havde de Krav, ikke alene paa Indfødsret, men ogsaa paa Forsørgelse, naar de havde boet saa og saa lang Tid i Sønderjylland. Jeg mener, det er godt, at det her tydeligt og klart er sagt, at disse Personer ikke har en saadan Ret, og at man nu endelig kommer til Klarhed over, hvordan Forholdene ligger. De kommunale Myndigheder har ogsaa selv staaet vaklende overfor det Spørgsmaal, de har selv været i Vilderede med, hvorvidt de Folk, der var født i Sønderjylland før 1864, havde dansk Indfødsret eller ej.

Saaledes som Lovforslaget her foreligger, mener jeg i det hele at kunne anbefale det, men da der er Ønske om at faa nedsat et Udvalg, vil det jo blive behandlet yderligere dér.

J. Chr. Møller: Alle her paa Rigsdagen har sikkert ønsket, at de Love, der gælder for det gamle Kongerige, efterhaanden skulde udvides til de sønderjydske Landsdele, og det gælder selvfølgelig ogsaa for Fattiglovgivningens Vedkommende. Men for den som for saa mange andre Love har det naturligvis været nødvendigt at indføre visse Overgangsbestemmelser. I Loven af 1920 er allerede en hel Del Paragraffer fra vor Fattiglov overført til Sønderjylland, og hvis Lovforslaget her bliver vedtaget, nogenlunde saaledes som det er fremsat, vil Resten af Fattiglovgivningen

i det gamle Kongerige dermed være overført til de sønderjydske Landsdele. Hvad der spiller den største Rolle i dette Forhold, er det, at medens man kun skal have boet et Aar i en Kommune i Sønderjylland for at blive forsørgelsesberettiget, skal man have boet 5 Aar i en Kommune i det gamle Kongerige. Jeg finder det rigtigt, at det samme Antal Aar kommer til at gælde for hele Kongeriget. Da jeg nu erfarer, at Lovforslaget skal i Udvalg, finder jeg ingen Grund til at komme ind paa Lovforslagets enkelte Paragraffer, saa meget mindre som de ærede to sidste Talere, der er særlig godt kendt med Forholdene i Sønderjylland, allerede har omtalt dem, men jeg skal anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling og Gennemførelse.

Aubeck: Ligesom de ærede Ordførere for de andre Partier kan ogsaa jeg med stor Tilfredshed hilse det, der er Formaålet med dette Lovforslag, nemlig at vi saa hurtigt som muligt faar en ensartet Lovgivning for det gamle Kongerige og de sønderjydske Landsdele. Det foreliggende Lovforslag omhandler Spørgsmaal, der kræver en meget detailleret Behandling, og den vil jo nu kunne finde Sted i et Udvalg, hvorfor heller ikke jeg finder, der er megen Anledning til at komme ind paa en indgaende Forhandling her ved første Behandling. De andre Ordførere har peget paa det vigtige i, at vi navnlig faar Retten til Forsørgelse knyttet til det samme Tidsrum af Aar for hele Kongeriget. Det vil være nyttigt af mange Grunde, men ogsaa og navnlig tror jeg, fordi dette, at der var uensartede Bestemmelser i de sønderjydske Landsdele og i Kongeriget, sikkert i mangfoldige Tilfælde har givet Anledning til stærk Gnidning mellem de forskellige Kommuner; dette maa saa vidt muligt undgaas. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling og snarlig Gennemførelse. Det gælder jo om saa hurtigt som muligt at faa den gamle Grænse ved Kongeaen helt og fuldt slettet.

Der er en lille Udtalelse i de Bemærkninger, der følger med Lovforslaget, som jeg kunde have Lyst til lige at pege paa, for den kan betyde noget i mine Øjne særdeles glædeligt, men jeg ved ganske vist ikke, om jeg maa have Lov til at lægge denne Betydning ind i den. Der staar følgende: „I Anledning heraf har de sønderjydske Amters Sogneraadforeninger indgivet Andragende om“ o. s. v., og derefter kommer den lille Eftersætning: „idet man herefter maa anse det for rigtigst.....“.